

מסכת זבחים

פרק ו

א. קדשי קדשים ששחטן בראש המזבח, רבי יוסי אומר, כאלו נשחטו בצפון. רבי יוסי בר יהודה אומר, מחצי המזבח ולצפון, בצפון. מחצי המזבח ולדרום, בדרום. המנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה, ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות:

ב. חטאת העוף היתה נעשית על קרן דרומית מערבית. בכל מקום היתה כשרה, אלא זה היה מקומה. ושלשה דברים היתה אותה הקרו ממשמשת מלמטן, ושלשה מלמעלן. חטאת העוף וההגשות ושירי הדם. מלמעלן, נסוד המים והיין ועולת העוף כשהיא רבה במזרח:

ג. כל העולים למזבח, עולין דרך ימין, ומקיפין ויורדו דרך שמאל, חוץ מן העולה לשלשה דברים אלו, שהיו עולים וחוזרים לעקב:

ד. חטאת העוף כיצד היתה נעשית. הנה מולק את ראשה ממול ערפה ואינו מבדיל, ומזה מדמה על קיר המזבח. שגרי הדם, הנה מתמצה על היסוד. אין למזבח אלא דמה, וכלה לפנהגים:

ה. עולת העוף כיצד היתה נעשית. עלה בכבש ופנה לסובב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, הנה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, וממזה את דמה על קיר המזבח. נטל את הראש, והקיף בית מליקתו למזבח, וספגו במלח, וזרקו על גבי האשים, בא לו לגוף והסיר את המראה ואת הנוצה ואת בני מעים היוצאים עמה, והשליכו לבית הדשן. שסע ולא הבדיל. ואם הבדיל, פשר. וספגו במלח, וזרקו על גבי האשים:

ו. לא הסיר לא את המראה ולא את הנוצה ולא את בני מעים היוצאין עמה ולא ספגו במלח, כל ששנה בה מאחר ששמה את דמה, פשרה. הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה, פסל. מזה דם הראש ולא מזה דם הגוף, פסולה. מזה דם הגוף ולא מזה דם הראש, פשרה:

ז. חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מזה דמה שלא לשמה, או לשמה ונשלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה, פסולה. עולת העוף, פשרה, ובלבד שלא עלתה לבצלים. אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שמלקו ושממה דמן לאכל דבר שדרכו לאכל, להקטיר דבר

שְׂדֵרְכּוֹ לְהִקְטִיר, חוץ לְמִקְוֵמוֹ, פָּסוּל, וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. חוץ לְזִמְנוֹ,
פָּגוּל, וְחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת, וּבְלִבְדֹּ שִׁיקְרָב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. כִּי־צַד קָרֵב
הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. מֶלֶק בַּשְּׁתִּיקָה וּמִצָּה הַדָּם חוץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שְׂמֶלֶק
חוץ לְזִמְנוֹ וּמִצָּה הַדָּם בַּשְּׁתִּיקָה, אוֹ שְׂמֶלֶק וּמִצָּה הַדָּם חוץ לְזִמְנוֹ,
זֶה הוּא שֶׁקָּרֵב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. כִּי־צַד לֹא קָרֵב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. מֶלֶק
חוץ לְמִקְוֵמוֹ וּמִצָּה הַדָּם חוץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שְׂמֶלֶק חוץ לְזִמְנוֹ וּמִצָּה
הַדָּם חוץ לְמִקְוֵמוֹ, אוֹ שְׂמֶלֶק וּמִצָּה הַדָּם חוץ לְמִקְוֵמוֹ, חֲטָאת הָעוֹף
שְׂמֶלֶקָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה וּמִצָּה דָּמָה חוץ לְזִמְנָה, אוֹ שְׂמֶלֶקָה חוץ לְזִמְנָה
וּמִצָּה דָּמָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה, אוֹ שְׂמֶלֶקָה וּמִצָּה דָּמָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה, זֶה
הוּא שְׁלֹא קָרֵב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. לְאַכֹּל כִּזִּית בַּחוּץ וְכִזִּית לְמַחֲרָ,
כִּזִּית לְמַחֲרָ וְכִזִּית בַּחוּץ, כִּחְצֵי זֵית בַּחוּץ וְכִחְצֵי זֵית לְמַחֲרָ, כִּחְצֵי
זֵית לְמַחֲרָ וְכִחְצֵי זֵית בַּחוּץ, פָּסוּל, וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
זֶה הַכָּלֵל, אִם מִחֲשֶׁבֶת הַזֵּמֶן קֹדֶמָה לְמִחֲשֶׁבֶת הַמָּקוֹם, פָּגוּל, וְחִיבִין
עָלָיו כֶּרֶת. וְאִם מִחֲשֶׁבֶת הַמָּקוֹם קֹדֶמָה לְמִחֲשֶׁבֶת הַזֵּמֶן, פָּסוּל, וְאִין
בּוֹ כֶּרֶת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, זֶה וְזֶה פָּסוּל, וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. לְאַכֹּל כִּחְצֵי
זֵית וּלְהִקְטִיר כִּחְצֵי זֵית, כָּשֶׁר, שְׂאִין אֲכִילָה וְהִקְטָרָה מִצְטָרְפִין: